

3Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ.

Τήν Παρασκευήν, 28^η Αυγούστου / 10^η Σεπτεμβρίου 2010, τήν πρωΐαν, ἔλαβε χώραν ἡ Ὁρθρινή ἀκολουθία εἰς τόν ἱερόν ναόν τῆς Μονῆς Valamo. Ὁ Ναός αὐτός τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου εἶναι ἐκτισμένος ἀπό τό 1978. Εἶναι ὄντως περικαλλής. Τό εἰκονοστάσιόν του εἶναι ξυλόγλυπτον, ἐξαιρέτου τέχνης. Αἱ εἰκόνες ὠραιόταται. Τό δάπεδον ἀπαστράπτον. Εἰς τήν Μονήν ταύτην σῶζεται καί ὁ παλαιότερος, μικρότερος, ξύλινος ναός ἀφιερωμένος καί οὗτος εἰς τήν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου. Τοῦτον κατεσκεύασαν τό 1940 οἱ μοναχοί, οἱ διαφυγόντες, λόγω τοῦ Β΄ Παγκοσμίου πολέμου, ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς Καρελίας, τοῦ παραμείναντος ὑπό Σοβιετικήν πολιτικήν κυριαρχίαν, καί ἦλθον εἰς τήν περιοχὴν αὐτήν, τήν ὁποίαν ὠνόμασαν Νέον Valamo.

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀκολουθίας καί τοῦ προγεύματος, ἡ Πατριαρχική συνοδεία ἐπεσκέφθη τήν οὐχί μακράν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Valamo εὕρισκομένην γυναικείαν Ἱεράν Μονήν τῆς Ἀγίας Τριάδος τῆς Lintula, εἰς ἣν διαβιοῦν δέκα πέντε περίπου μονάζουσαι. Ἡ ἡγουμένη τούτων Ὀσιωτάτη μοναχή Μαρίνα, μετά τοῦ ἐφημερίου ἱερέως καί αἱ μοναχαί πᾶσαι ὑπεδέχθησαν ἐν χαρᾷ τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον, στρώσασαι τάπητα ἐκ πρασίνου πρό τοῦ μικροῦ, ἀλλά ἠὺρεπισμένου ναοῦ αὐτῶν τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Τήν εἰς τόν Ναόν εἴσοδον ἠκολούθησε δέησις, τήν δέ δέησιν προσφώνησις ὑπό τῆς καθηγουμένης Ὀσιωτάτης μοναχῆς Μαρίνης, ἡ ὁποία εἶπεν ὅτι θεωρεῖ μεγάλην εὐλογίαν τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Μακαριωτάτου εἰς τήν Μονήν αὐτῶν, ἡ ὁποία ἔχει ἡλικία 100 περίπου ἐτῶν, κοντά εἰς τήν Πετρούπολιν. Τό μοναστήριον τοῦτο εἶχε πνευματικήν σχέσιν μέ τόν Ἅγιον Ἰωάννην τῆς Κροστάνδης. Τό 1939 ὅμως, λόγω τῶν πολιτικῶν γεγονότων, αἱ μοναχαί αὐταί ἔπρεπε νά μεταναστεύσουν ἐκ τῆς Ρωσίας εἰς τήν περιοχὴν αὐτήν, λαμβάνουσαι μεθ' ἑαυτῶν μόνον μία εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἱεροσολυμιτίσεως. Ἐρχόμεναι ἐνταῦθα, ἔπρεπε νά ἀγοράσουν γῆν, διά νά ἰδρῦσουν τήν νέαν αὐτῶν Μονήν. Εἶχον τρεῖς δυνατότητας, νά ἐκλέξουν δηλαδή ἀναμέσον τριῶν γαιῶν. Δέν ἐγνώριζον, ποίαν νά ἐκλέξουν. Προσηυχήθησαν εἰς τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας Ἱεροσολυμιτίσεως καί ἐδιάβασαν τόν Ἀκάθιστον Ὑμνον καί ἡ Παναγία ἡ Ἱεροσολυμιτίσσα ὑπέδειξεν αὐτοῖς τήν γῆν αὐτήν.

«Σήμερον», εἶπεν ἡ γερόντισσα, «τό μοναστήρι συνηνητηρεῖται ἀπό τήν κατασκευὴν κεριῶν ἀπό τὰς μοναχὰς μέ μηχανήματα πού ἔχομεν φέρει ἀπό τήν Γερμανίαν». «Τό καλοκαίρι μᾶς ἐπισκέπτονται περί τούς 25.000 προσκυνηταί καί τουρίσται. Καί ἐκ τούτων ἔχομεν μέρος τῶν ἐσόδων ἡμῶν. Τό μοναστήρι μας εἶναι τό μόνον γυναικεῖον μοναστήρι εἰς τήν Φινλανδίαν. Τοῦτο ἀποτελεῖ καί ἕναν ἄλλον λόγον ἐπισκέψεως προσκυνητῶν. Ἀδελφός τῆς Μονῆς Valamo εἶναι ἐφημέριος τῆς Μονῆς μας ἐπί τριάκοντα ἔτη. Ἐπιθυμοῦμεν νά Σᾶς προσφέρωμεν Μακαριώτατε ὡς ἐνθύμιον ἐν ἐγκόλπιον, ἀπεικονίζον τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας Ἱεροσολυμιτίσεως, ἀντίγραφον τῆς εἰκόνης, τήν ὁποίαν φυλάσσομεν καί ἡ ὁποία ἐφιλοτεχνήθη τό 1920 εἰς ἕν ρωσικόν μοναστήρι τῆς Βηθανίας καί ἠὺλογήθη εἰς τόν Πανάγιον Τάφον».

Ὁ Μακαριώτατος εὐχαριστῶν διὰ τὸ συμβολικόν δῶρον, εἶπε ὅτι εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν διὰ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὴν χώραν τῆς Φινλανδίας καὶ εἰς τὴν φυσικὴν καὶ πνευματικὴν γῆν τῆς Καρελίας. «Εὐχαριστοῦμεν τὸν Τριαδικόν Θεόν, διότι ἐν τῇ ἐπισκέψει ἡμῶν ἐκδηλώνεται τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν πίστεως, ἀλλὰ καὶ τῆς ποικιλομορφίας ἡμῶν. Ἐνθυμούμεθα τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, τὸν λέγοντα ὅτι ἐν τῷ Πνεῦμα καὶ ποικίλα τὰ χαρίσματα Αὐτοῦ».

«Ἐνθυμούμεθα τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, παρουσιάζοντα τὴν Ἱερουσαλήμ ὡς ὄρνιθα ἐπισυνάζουσαν τὰ τέκνα αὐτῆς, ἐννοοῦμεν τὴν οὐράνιον Ἱερουσαλήμ. Ἐνθυμούμεθα τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, λέγοντα ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι σῶμα Χριστοῦ, οὗτινος ἀρχηγός, ὁ Χριστός. Ἡ Θεοτόκος εἶναι κατὰ τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας ἡ Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ πάντων ἡμῶν. Τὸ γεγονός ὅτι ἐνταῦθα εὐρίσκεται ἡ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου Ἱεροσολυμιτίσης ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, λόγῳ τοῦ ὅτι καὶ δι' αὐτῆς ἐμφαίνεται ὁ σύνδεσμος τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Φινλανδίας».

«Εἴμεθα εὐγνώμονες ἡμεῖς προσωπικῶς, ἀλλὰ καὶ ἡ συνοδεία ἡμῶν πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Φινλανδίας καὶ Καρελίας κ.κ. Λέοντα, ὁ ὁποῖος ἐγένετο ἡ ἀφορμὴ διὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἡμῶν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Φινλανδίας. Τὴν ἐμπειρίαν ταύτην θὰ μεταφέρωμεν μεθ' ἡμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνθα ἐπὶ τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ εἰς Γεθσημανὴν θὰ προσευχόμεθα ὑπὲρ ὑγιείας καὶ εὐσταθείας τῆς Φινλανδικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πνευματικῆς αὐτῆς καρποφορίας καὶ εὐοδώσεως τῶν πνευματικῶν ἀγώνων τῶν μοναζουσῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης. Μεταφέρομεν εἰς ὑμᾶς τὰς εὐχὰς καὶ προσευχὰς τῆς Θεοτόκου, τῆς ὁποίας τὴν Κοίμησιν προσφάτως ἐωρτάσαμεν. Εἰς ἐνδειξιν ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης ἐπιδίδομεν εἰς τὸν ἐφημέριον ἱερέα φιλντισένιον ἐπιστήθιον σταυρόν, εἰς δὲ τὴν ἡγουμένην ὀσιωτάτην μοναχὴν Μαρίναν, κανδήλαν νά ἀνάβη καὶ νά φωτίζη καὶ νά καίη συνεχῶς τὸ ἐκ τοῦ Τάφου τοῦ Κυρίου πηγάζον φῶς καὶ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου διὰ νά προστατεύη αὐτήν».

Τὴν ἐν τῷ ναῷ ὑποδοχὴν καὶ προσευχὴν ἠκολούθησεν ἐπιμνημόσυνος δέησις εἰς τὸ Κοιμητήριον τῆς Μονῆς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῆς κοιμηθείσης ἡγουμένης Ἀντωνίας, τοῦ κοιμηθέντος Ἰάπωνος ἀγιογράφου Πέτρου, μαθητοῦ τοῦ Φωτίου Κόντογλου καὶ τῶν λοιπῶν ἐνταῦθα ἐνταφιασμένων μοναζουσῶν τῆς Μονῆς. Κατόπιν ἐγένετο ξενάγησις εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐργοχείρων τῆς Μονῆς καὶ κυρίως εἰς τὸν χῶρον κατασκευῆς κεριῶν, διὰ μηχανημάτων συγχρόνων, τὰ ὁποῖα ἔφερον ἐκ Γερμανίας ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος Φινλανδίας καὶ τὰ ὁποῖα ἐφοδιάζουν σήμερον μὲ κερία ὄλην τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Φινλανδίας, ἀλλὰ καὶ τὴν Λουθηρανικὴν Ἐκκλησίαν.

Μετά ταῦτα ἡ καθηγουμένη ὀσιωτάτη μοναχὴ Μαρίνα παρέθεσεν εἰς ἡμᾶς γεῦμα εἰς τὴν τράπεζαν τῆς Μονῆς καὶ ἐπέδωσεν εἰς ἡμᾶς εὐλογίας ἐκ τῶν ἐργοχείρων τῶν μοναζουσῶν. Κατευοδοθέντες ὑπὸ τῶν μοναζουσῶν, ἐξήλθομεν εὐχαριστοῦντες καὶ κατηθύνθημεν εἰς τὸ κοιμητήριον τῆς γειτνιαζούσης Μονῆς Valamo. Εἰς τοῦτο εἶναι ἐνταφιασμένοι μακαριστοὶ κεκοιμημένοι Προκαθήμενοι καὶ ἄλλοι Ἀρχιερεῖς τῆς Φινλανδικῆς Ἐκκλησίας, ἱερεῖς, μοναχοί, καὶ λαϊκοί τῆς Καρελίας, οἱ διαφυγόντες ἐξ αὐτῆς κατὰ τὸν Β' Παγκόσμιον πόλεμον καὶ ἐλθόντες εἰς Φινλανδίαν.

Εἰς μνήμην αὐτῶν ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπικούπου Καρελίας κ. Λέοντος,

παρουσία τῶν μοναχῶν τῆς Μονῆς Valamo, προσελθόντων ἐν τῷ μεταξύ ἐκ τῆς Μονῆς.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Valamo, Ἀρχιμανδρίτης π. Σέργιος ἐξενάγησε τὴν Ἱεροσολυμιτικὴν Πατριαρχικὴν συνοδείαν, παρουσία τοῦ Ἁγίου Καρελίας, εἰς τὸ κτίριον τὸ χρησιμεῦσαν ὡς παλαιὸν ἡγουμενεῖον τῆς Μονῆς, εἰς τὴν ὄντως ἀξιόλογον εἰς παλαιότυπα καὶ σύγχρονα βιβλία Βιβλιοθήκην τῆς Μονῆς, περιλαμβάνουσαν Τμῆμα Συντηρήσεως Χειρογράφων καὶ διαθέτουσαν τὰ σύγχρονα μέσα ἀσφαλίσεως τῶν βιβλίων, εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Μουσεῖον περιέχον ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα ἀξίας καὶ παλαιὰ ἄμφια Ρωσικῆς τέχνης καὶ σύγχρονα τοιαῦτα, εἰς τὸν χῶρον χρησιμοποιοῦμενον δι' ἐκθέσεις, νῦν δὲ ἐκθέσεως εἰκόνων καὶ πινάκων τοῦ Καρελικοῦ τοπίου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1900 καὶ ἐξῆς, εἰς τὸν χῶρον συντηρήσεως παλαιῶν καὶ ἐφθαρμένων εἰκόνων μέτελειοτάτας τεχνικάς, εἰς τὸν χῶρον τῆς Λαϊκῆς Ἀκαδημίας, ἔνθα περὶ τοὺς 2.500 διερχόμενοι περιοδικοί φοιτηταὶ διδάσκονται ἀγιογραφίαν, τέχνην κεντημάτων, ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν καὶ ἄλλα καὶ τέλος εἰς τὸ οἴνοποιεῖον τῆς Μονῆς, τὸ ὁποῖον μέτε συγχρόνους τεχνικάς καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους παράγει 12 εἴδη οἴνου καὶ ρακῆς, τὰ ὁποῖα πωλούμενα βοηθοῦν σημαντικῶς τὴν Μονὴν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δανείων καὶ τῶν ἐξόδων αὐτῆς.

Ὅντως ἦτο ἀξιοθαύμαστος ἡ ὀργάνωσις τῶν χώρων, τοὺς ὁποίους ἐπεσκέφθημεν, ἡ τέχνη τῶν δημιουργημάτων καὶ τὸ παραγόμενον ἔργον, μαρτυροῦν ἀγάπην, ἐπιμέλειαν καὶ φιλοπονίαν.

Μετά μικρὰν ἀνάπαυσιν, τῆς ὁποίας εἴχομεν ἀνάγκην, κατόπιν τῆς μακρᾶς διαδρομῆς καὶ ξεναγήσεως ὄλην τὴν ἡμέραν, συνεκεντρώθημεν πρὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τῆς Μονῆς Valamo.

Εἰς ταύτην προσῆλθε μετά τὴν σύναξιν τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἱερέων καὶ τοῦ λαοῦ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας κ. Λέοντος.

Ἐνδυθεὶς ὁ Μακαριώτατος τὸν μανδύαν ἠύλόγησε τὸν λαόν καὶ εἰσώδευσε εἰς τὸ ἱερόν Βῆμα μετά τοῦ Ἁγίου Καρελίας καὶ τῶν Ἀρχιερέων. Ἐνταῦθα ἀνέμενον, ἄχρις οὗ τελεσθῆ ὁ Ἑσπερινός μετ' ἄρτοκλασίας καὶ μέρος τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου κατὰ τὸ Ρωσικὸν Τυπικόν.

Εἰς τὴν καθιερωμένην κατὰ τὸ Τυπικόν τοῦτο ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, ἐνδυθεὶς ὁ Πατριάρχης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καρελίας καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐξῆλθον τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ ἔμειναν εἰς τὸ κέντρον τοῦ Ναοῦ, ἐπὶ ἐξέδρας οἱ δύο Προκαθήμενοι, περίξ δὲ αὐτῶν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Ἱερεῖς καὶ παρέμειναν καὶ ἀνέγνωσαν τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου Ἑλληνιστί, Φινλανδιστί καὶ Ἀραβιστί, ἠύχελιάσθησαν διὰ τοῦ Ἁγίου ἐλαίου καὶ ἀκολουθῶς εἰσῆλθον εἰς τὸ Ἱερόν Βῆμα καὶ παρέμειναν ἄχρι τέλους τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου ἕως καὶ τῆς Ἀΐρας.

Οὕτως ἔληξεν ὁ Ἑσπερινός ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τῶν ἱδρυτῶν τῆς ἀρχαίας Μονῆς Valamo, Ἁγίου Γερμανοῦ καὶ Σεργίου ἀπὸ τὸ Νονγορόδ εἰς τὸ Valamo τὸ 1163 μ.Χ. καὶ τῇ ἐβδομηκοστῇ ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τῶν μοναχῶν, τῶν διαφυγόντων ἀπὸ τὴν νῆσον τῆς Καρελίας, τῆς παραμεινάσεως εἰς τὴν Ρωσικὴν πολιτικὴν δικαιοδοσίαν κατὰ τὸν Β' παγκόσμιον πόλεμον, καὶ ἐλθόντων εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην τῆς Φινλανδίας καὶ ἱδρυσάντων τὸ νέον Valamo.

Μετά τήν ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τοῦ Ὁρθρου ἠκολούθησε μοναστηριακή τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder